

Скарбничка

№9(16) вересень 2011

Дорогі наші юні читачі!

Ось і закінчилося спекотне літечко. На жаль, завершилися канікули. За календарем золота осінь — пора червонобоких яблук, груш, слив. Ми вітаємо кожного школярика з початком нового навчального року та бажаємо успіхів у навчанні, міцного здоров'я, мудрості. Усміхайтесь, радійте життю, пам'ятайте: з вами поруч Господь, Котрий вас безмежно любить і завжди готовий допомогти!

Ваші друзі з видавництва «Джерело життя»

- Золотой ключик 2
- Пригоди шукачів 4
- Трехтонное чудо 5
- Скарби бабиного літа 7
- Откуда у улитки раковина? 8
- Веселый English 9
- Драгоценные песчинки 10
- Умилі руки 12

Запитала я у тата:
— Тату! Хто такі багаті?
— А чого питаєш, доню?
— У дворі сусідку Тоню,
Коли ми сьогодні грали,
Так дівчатка називали...
Тато трохи помовчав
І у відповідь сказав:
— Той, хто все, що треба, має
І нічого не бажає, —
Отака, моя дитино,
Є багатою людина!
— Якщо так, виходить, тату,
Тоня зовсім не багата.
Кожен раз щось в неї нове
І все хвалиться в розмові,
Що їй мама купить ще...
Значить, ми багатші є?
Бо ж ви з мамою завжди
Кажете, що маєм ми
Все, чого тут потребуєм.
А іще в молитвах чую,
Як ви дякуєте Богу
За турботу, допомогу
Й хочеться усе віддати
Для Ісуса... Ми — багаті!
Дбає Він про нас усіх,
З Ним здолаємо ми гріх!

Ольга Лазарук

Світ широкий, різнобарвний.
В ньому стільки є доріг...
Вибери одну найкращу,
Найсвітлішу із усіх.

Це пряма дорога правди.
Йди по ній і не звертай.
Будь слухняним, добрим завжди
І про Бога пам'ятай.

Не обмануй і не лайся,
Слів поганих не кажи,
Краще завжди усміхайся
Й чистим серце бережи!

Доборисуй и раскрась

Неслухняний Костя

3

Опасный гриб

7

Поїздка Діани на ослику

11

Обведи по точкам

Ольга Бокова

[illegible]

Соедини точки
и раскрась
рисунок.

Неслухняний Костя

Любов Іванова

Лабиринт

Помоги пеликану
доставить почту.

Мы купили виноград —
Вкусный, сочный, сладкий.
Витаминами богат
Он для нас, ребятки.

Где-то там, на юге, рос
На лозе ветвистой.
В каждой яголке он вез
Сок свой золотистый.
Вот бы нам в себе нести
Радость и заботу,
Стать поддержкой на пути
В жизни для кого-то...

Ольга Бокова

У першій школі міста Приморська ремонтували дах. Для цього робітники привезли різний будівельний матеріал і склали його за школою. Серед усього іншого були й великі шматки смоли, яку плавили, поки вона не ставала рідкою, а потім заливали нею окремі частини даху.

До першого вересня дах відремонтували, сміття зібрали, проте залишки будівельного матеріалу вивезти не встигли. Наприкінці серпня було дуже спекотно, і смола, яка залишилася, на сонці почала поступово танути та розповззатися в усі боки. Незабаром від великих шматків смоли не залишилося жодного. Замість невеликої гори чорних шматків смоли утворилася широка чорна калюжа. Вона яскраво виблискувала на сонці вдень, стаючи в'язкою, а вночі застигала та ставала твердою.

Знаючи про це, учителька суворо попередила всіх першокласників, щоб вони не заходили на заднє подвір'я школи і не виходили за ворота.

— Гуляйте та грайтеся перед школою, на подвір'ї, там достатньо місця. І не затоптуйте квіти! — сказала вона своїм першокласникам.

Проте маленького Костю зацікавило, що знаходиться за школою.

— Цікаво, а що там таке? Чому туди не можна ходити? — подумав він.

Щойно вчителька повернулася в інший бік, Костя швиденько побіг за будівлю школи подивитися, що ж там таке і чому туди не можна. Нічого особливого він там не побачив і навіть трохи засмутився. Це була та частина подвір'я, на якій були складені якісь дошки. Вже зібравшись повернутися, Костя раптом побачив чорну калюжу смоли.

— А що це таке? — здивувався Костя. — Це новенький асфальт?

Він обережно став на смолу, вона була рівною, гладенькою, з блиском. А взуття до неї так і приклеювалося.

— Як цікаво! — усміхався задоволений Костя.

Крок за кроком він усе ближче наближався до середини, де був найтовстіший шар. І раптом його ноги якось несподівано почали тонути в цій чорній калюжі. Він спробував витягнути ногу, проте смола не відпускала його новеньке взуття. Тоді хлопчик роззувся і в білих шкарпетках став на смолу, намагаючись руками витягнути взуття з цієї калюжі. Проте нічого не вдавалося зробити, тільки ноги в шкарпетках також потонули в чорному трясавинні. Уже і дзвінок на урок продзвенів, а Костя все не міг вибратися з цього неприємного місця.

Невідомо, скільки Костя ще б там пробув, якби його випадково не побачила з вікна прибиральниця. Вона і сказала вчительці, де її учень, котрий загубився.

Яка жалюгідна картина! Яким нещасним здавався Костя! Зранку він прийшов у школу красивий та охайний, у своєму новенькому костюмчику, білій сорочечці та новому взутті. А тепер його нове вбрання було пом'яте, брудне, а туфлі так і залишилися в чорній калюжі.

Однокласники трохи кепкували, а наступного дня про це говорили всі учні школи. Старшокласники ходили дивитися на взуття Кості, що застрягло в смолі, а учні молодших класів вказували на нього пальцями. Кості було дуже соромно, і він зрозумів, що потрібно все-таки слухатися і бути обережним.

Найди отличия

Раскрась
коалу

Игровая комната

Задание 1
Разгадай ребусы

Задание 2
Реши примеры

$25 \times 5 =$
 $142 : 2 =$
 $11 + 35 =$
 $8 \times 64 =$
 $53 - 41 =$

Задание 7
Дорисуй рисунок на люстре

Задание 6
Помоги паучку найти дорогу домой

Задание 8
Найди отличия

Задание 4
Собери портфель согласно расписанию

Расписание уроков

1. Физика
2. Г _ м _ р _
3. _ н г _ й _ й
4. Х _ _ я
5. _ сто _ я
6. _ л _ б р _

Задание 5
Прочитай зашифрованный текст с помощью ключа

Текст

@Δ:1XΣ @ΔC1q @
 ΔΥ @X? @C1XYg.
 @C1CΔ?XΘ« @:;%
 @1:XYg. ΔCΔC1 @ O
 1xYg Δ @:;%C @Δ
 C1q, @Δ:1XΣ @η
 %Yg - /ε: >ΔC1q.

м%
 @
 э-э
 ж-х
 в-г
 й-к
 п-т
 е-з
 л-р
 н-с
 к-д
 о-у
 а-ф
 ч-ш
 о-и

Задание 3 Пройди лабиринт и собери как можно больше звездочек

Трехтонное чудо

Ли Фросс Купер

Я посмотрел на поле, усеянное желто-зелеными цветами люцерны. Отец еще два дня назад скошил там сено после работы. Мой тринадцатилетний брат Эд собрал сено в большие копны на следующий день. После того как работа со снопами была окончена, я сел за руль трактора и ехал на маленькой скорости, чтобы мама и брат успевали загружать сено на нашу самодельную повозку.

Десять лет назад, когда я был еще совсем маленьким, мой папа сделал эту «камневозку» для того, чтобы убрать большие камни с поля. Он соединил большие шесты с досками, в которые забил гвозди. Две цепи, обвязанные вокруг шестов, служили петлями. А тяжелая и толстая цепь, привязанная к трактору, продевалась через эти петли и закреплялась.

Старая и побитая, эта камневозка теперь превратилась в повозку для сена. Для мамы и Эда было намного легче забрасывать сено в эту низкую повозку, чем в высокий прицеп для сена. Но везти сено на повозке без колес было намного тяжелее, чем в прицепе.

Солнце садилось неумолимо быстро, когда я ехал на тракторе между рядами. Пот ручьем лился по моему лицу. Я повернулся, чтобы посмотреть, как там дела у грузчиков. Эд, раздетый до пояса, загорелая спина которого блестела от пота, казалась, наслаждался работой. А моя худощавая мама, такая же загорелая, как и мы с братом, работала усердно, не обращая внимания на жару.

Приближаясь к концу поля, я должен был аккуратно развернуть трактор, чтобы не перевернулась повозка. Надо мной возвышалась большая копна сена. Монотонный шум от мотора трактора в сочетании с невыносимой жарой убаюкали меня так, что я почти засыпал. Но крик Эда заставил меня проснуться. Я резко нажал на тормоза и оглянулся назад. Где мама и Эд? Я их не видел.

— Элис, заглуши мотор, — услышал я голос Эда.

Я быстро повернул ключ зажигания и заглушил мотор. Когда я прыгнул на землю, мое тело все еще вибрировало от мотора трактора. Эд упал на колени на землю. Но где была мама? Она словно провалилась сквозь землю.

Вдруг я услышал голос Эда:

— Может, позвать на помощь?

Я пулей помчался к тому месту, где Эд стоял на коленях.

О нет! То, что я увидел, было ужасно! Одна доска разломилась, когда мама подошла к повозке, чтобы кинуть в нее очередную копну сена. Ее нога попала в пролом и застряла, плечо уперлось в большой сноп. Я начал кричать.

— Тихо, Элис, — успокаивала меня мама. — Пожалуйста, соберись. Я нуждаюсь в твоей помощи.

— Может, позвать на помощь? — повторил свой вопрос Эд.

— Нет, — спокойно сказала мама. — Все мужчины в поле. Вы, дети, помогите мне. Господь даст вам силы.

Как мама может оставаться такой спокойной? Она попросила, чтобы мы склонили головы, и помолилась Иисусу, чтобы Он помог нам, если на то была Его воля. После ее простой молитвы мы все сказали «аминь».

— Итак, дети, — сказала мама, — возьмите эти шесты за край. Я посчитаю до трех и, когда скажу: «Поднимайте», поднимайте повозку, чтобы я вытащила ногу.

— Мама, — испуганно сказал Эд, — на повозке почти три тонны сена! Как мы сможем поднять ее?

Но голос мамы был непоколебим:

— Если Иисус хочет, чтобы мы отвезли сено до того, как пойдет дождь, Он поможет вам. Если же нет, тогда будете разгружать повозку. Позвольте Ему выбрать. А теперь возьмите шесты за края.

Мама начала считать:

— Один, два, три, поднимайте!

Мы попытались поднять повозку. И вдруг она взлетела вверх, словно пушинка! Мама вытащила ногу. Мы же опустили нашу камневозку на землю.

Мы с Эдом посмотрели друг на друга с удивлением. Как мы могли сделать это?

Эд ощущал то же, что и я.

— Повозка словно сама взлетела вверх, — поделился мой брат впечатлениями.

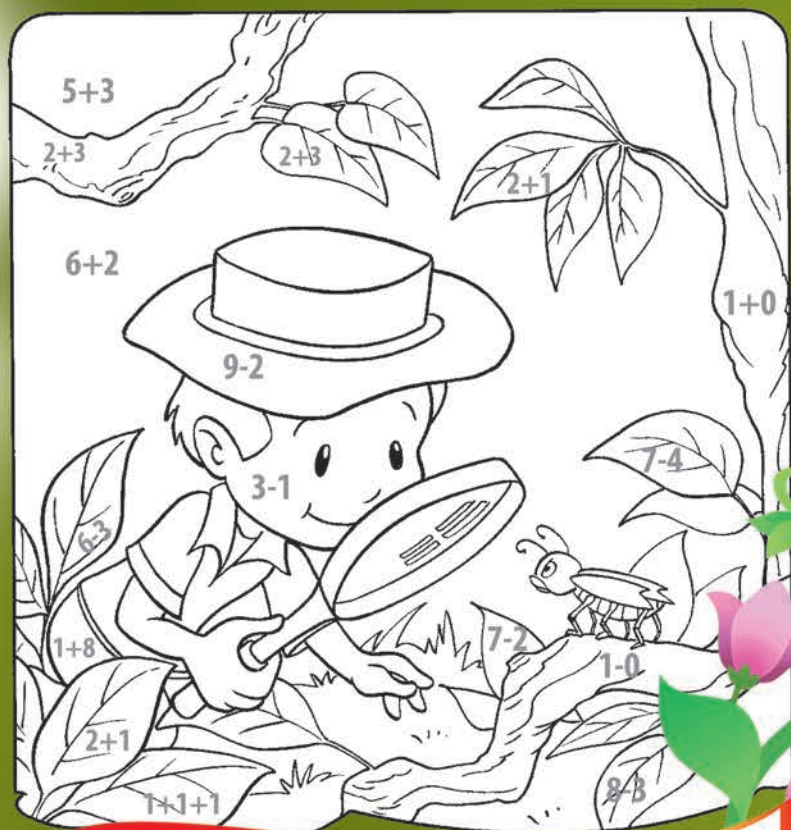
Все еще не способный сказать ни слова, я кивнул головой. Хотя мамина нога и была поранена от лодыжки до бедра, но она не была сломана. Мы склонились в благодарности Иисусу за Его помощь маме, которая не получила серьезной травмы, и двоим напуганным детям, которые подняли три тонны сена.

Лабиринт

Помоги пролететь пчелке

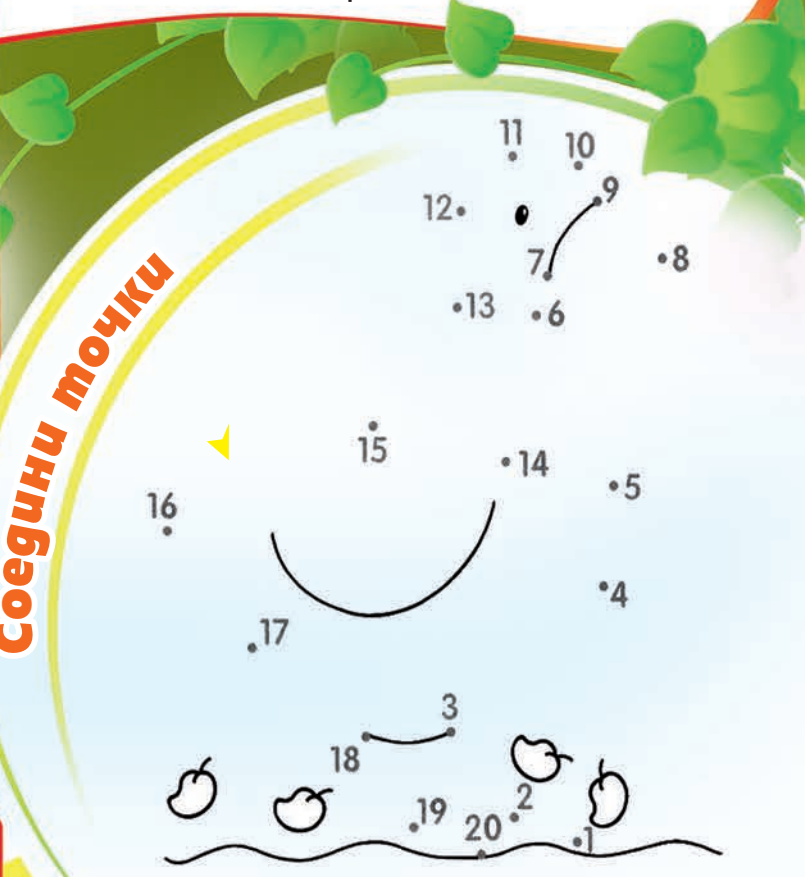

Реши примеры и раскрась

1. Коричневый	4. Желтый	7. Оранжевый
2. Телесный	5. Салатовый	8. Синий
3. Зеленый	6. Красный	9. Фиолетовый

Соедини точки

СКАРБИ БАБИНОГО ЛІТА

Марія Власюк

Автомобіль мчав по трасі, а Ангеліна, зручно вмотившись на задньому сидінні, спостерігала, як швидко змінюються пейзажі за вікном. Дівчинка тим часом роздумувала, чому цю теплу осінню пору назвали бабиним літом: «Що "літо", то можна зрозуміти, адже після осінніх дощів знову повернулися теплі дні, але чому ж воно «бабине»? Можливо, тому, що ми знову їдемо до бабусі?» Ангеліна вирішила неодмінно задати це запитання своєму мудрому дідусеві.

Але, смачно пообідавши бабусиними вареничками, Ангеліна забула про запитання, яке непокоїло її всю дорогу, і, радісно подякувавши, вибігла на вулицю. Вона надіялася зустріти тут свою подругу Оленку. Ангеліні було цікаво гратися з цією веселою дівчинкою, вона дуже відрзнялася від її шкільних подруг. Ті постійно говорили лише про свої обновки і нові пригоди героїв серіалів. А Оленка завжди вигадувала якусь захопливу гру. Вона знала стільки всього цікавого: як називаються квіти, де можна знайти ягоди, як народжуються курчата, яку травичку найбільше полюбують гусенята і багато всього іншого.

Ось і цього разу Ангеліна зустріла свою подругу з маленьким відерцем у руках.

— Оленко, куди ти зібралася? — весело запитала Ангеліна.

— По скарби, — просто відповіла дівчинка.

— По скарби?! — в Ангеліні від здивування округлилися очі.

— А можна мені з тобою?

— Звичайно, можна, двом буде веселіше, тільки візьми щось, щоб покласти туди скарби.

— Я миттю! — гукнула Ангеліна, біжучи за своїм червоним відерцем.

Через хвилину двоє дівчаток, розмахуючи пластмасовими відерцями, вже чимчикували обабіч пильної сільської дороги до лісопосадки.

Ангеліна все невгавала:

— А чому ми не взяли лопату, чим ми будемо копати?

— Їх не потрібно викопувати, вони лежать просто на землі, — відповіла Оленка так, ніби вона кожного дня ходила по скарби.

— На землі? — Ангеліна захвилюва-

лася. — То, можливо, їх там уже немає, може, їх хтось уже забрав.

— Не хвилюйся, їх на всіх вистачить.

По обидва боки дороги росли великі дерева, які щедро висипали стежку своїм золотим листям. Ангеліна намагалася йти обережно, щоб не піднімати куряву, а Оленка ж навпаки, ступала там, де було найбільше листя.

— Йди на стежку, бо ти забрудниш свої черевички, — копіюючи мамину інтонацію, сказала Ангеліна.

— А як тут гарно співає листя, — відповіла Оленка. — Чуєш: «Шур-шур, шур-шур»?

Ангеліна хотіла і собі спробувати, але ось вони вже прийшли під густі дерева лісопосадки.

— А де скарби? — зачаровано запитала Ангеліна.

— А ось вони! — і Оленка підняла із землі колючий каштан, швидко розкрила його, і в її руці опинилася блискуча коричнева кулька.

Ангеліна розчаровано скривилася, але Оленка ніби не помітила її незадоволення і продовжувала крутити в руці каштан, наче тримала діамант:

— Дивися, який він гладенький, як виблискує на сонці, — а потім нагнулася ще раз і вже тримала в руках жолудь. — А цей який смішний, ніби маленький чоловічок у шапочці.

Ангеліна подивилася під ноги, там у сухому листі лежало ще багато таких коричневих гладеньких кульок, вона неохоче підняла одну, покрутила її в руках. На дотик каштан був дуже приємний, а коли вона витерла його долонею, він заблищав. «І справді, який він гарний! — подумала Ангеліна. — Я його покладу в себе в серванті». І вже дуже швидко відерця дівчаток були наповнені гладенькими каштанами і кумедними чоловічками-жолудями.

Коли Ангелініна мама вийшла на дорогу, щоб подивитися, де поділася її донька, вона побачила на залитій сонцем стежині двох сяючих від щастя дівчаток. Весело підстрибуючи, вони навмисне високо піднімали ноги, так, щоб опале листя злітало вгору. Кожна з них тримала в одній руці великий букет золотого листя, а в іншій — відерце зі скарбами бабиного літа, скарбами, що не можна ні купити, ні продати і які оцінюють лише чутливе серце.

Загадки

Не снег, не лед,
А серебром деревья уберет.

(иәни)

Осень в гости к нам пришла
И с собою принесла...
Что? Скажите наугад!
Ну, конечно ...

(ҕаппоһи)

Загадки

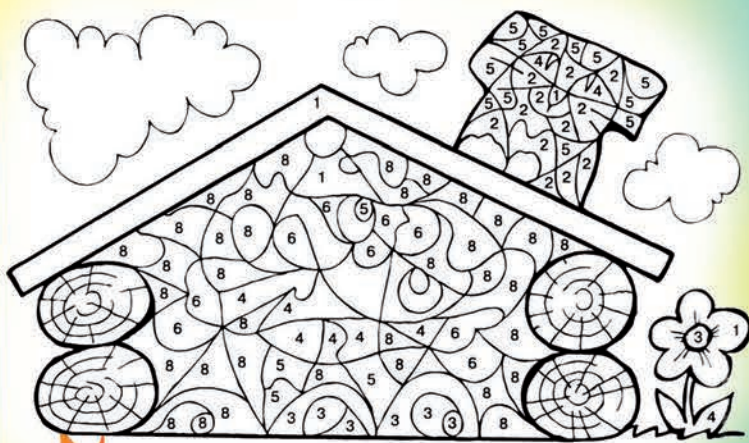
Бабине літо

У неба піднявся настрій —
Яке ж прекрасне життя!
А сонце підморгує квітам:
У нього в душі весна.

Дерева кольору сонця —
Цвітінню прийшла пора,
І перше своє павутиння
Мережить на них дівтора.

Теплом позіхнуло літо,
Розкинуло крила в політ,
І добрий самотній бабусі
Послало останній привіт.

Раскрась по цифрам

Кто живет в избушке?

1. Красный	4. Зеленый	7. Фиолетовый
2. Оранжевый	5. Синий	8. Коричневый
3. Желтый	6. Розовый	9. Серый

Дивись на телеканалі "Надія" нову дитячу програму "Малювати"

Відкрив світ
захопливих історій
разом з нами!

Навчатися малювати -
цікаво, весело та корисно!

Більше інформації - у щоквартальному випуску ТВ-програми "Надія.info"

ТЕЛЕКАНАЛ
www.hopechannel.info

Надія

Опасный гриб

Желтеют листья понемногу,
Курлычут в небе журавли,
И на осеннюю дорогу
Длиннее тени пролегли.

Рябинка — осени принцесса —
Красуется в лучах зари.
Мы возвращаемся из леса,
Грибов набрали — посмотри!

Ольга Бокова

Наступила осень — грибная пора. Девочки ходили по лесу и собирали грибы. В молодом ельнике было много маслят с блестящими липкими шляпками. Корзиночки девчонок быстро наполнялись. Накануне прошел дождик, и грибы целыми семьями прятались под серебристыми от капелек еловыми ветками.

— Посмотрите, девочки, какой я гриб нашла, — громко позвала подружек Настя, — мне кажется, это белый.

Девочки стали рассматривать найденный гриб.

— Нет, Настя, это не белый гриб. Запах у него совсем не такой, и какой-то сок выступает из ножки, — сказала Нина. — Думаю, лучше его выбросить, чем рисковать.

— Моя мама тоже говорит, что лучше выбросить гриб, если сомневаешься в нем, — подтвердила Лера.

— Чего это я должна прислушиваться к тому, что говорит твоя мама? — вдруг вспыхнула Настя. — А может, она тебе вообще ничего не говорила, а ты сама все придумала, потому что завидуешь мне?

Лера больше ничего не сказала. Девочкам тоже расхотелось уговаривать Настю, чтобы она выбросила гриб: всем было неприятно от того, как она ответила Лере.

— Не забудь показать его маме, когда придешь домой, — посоветовала упрямой подруге Нина.

К счастью, Настина мама обнаружила этот гриб, и не случилось ничего плохого.

Если вы любите собирать грибы, не забудьте советоваться со взрослыми!

Пусто в поле, дождь идет.
Ветерок срывает листья.
С севера туман ползет,
Тучи грозные нависли.
Птицы движутся на юг,
Чуть крылом касаясь сосен.
Догадайся, милый друг,
Что за время года?

(чнэсО)

Яблоки с изюмом и орехами

Из яблок удалить семечки вместе с семенной камерой, заполнить отверстие изюмом, смешанным с сахаром и измельченными ядрами орехов. Положить в чугунную сковороду. Плеснуть на дно сковороды ложку воды, чтобы яблоки не пригорели. Запечь в духовке, следя, чтобы яблоки сохранили красивый внешний вид и пропеклись.

- 4 яблока
- 2 ст. ложки изюма
- 1 ст. ложка ядер орехов
- 4 ст. ложки сахара

Пряники из морковного жмыха

Делая морковный сок, жмых от моркови можно использовать для приготовления пряников. Масло, жмых, воду, соль, сахар смешать, добавить муку и замесить эластичное тесто. Раскатать пласт толщиной 1-1,5 см, вырезать пряники нужной формы, уложить на сухой противень. Выпекать 10 минут.

- 2 ст. жмыха
- 1,5 ст. масла
- 0,5 ст. воды
- соль, сахар по вкусу

Приятного аппетита!

Господарочка

Чернослив с орехом

Запарить чернослив. Осторожно вытащить косточки, начинить кусочками грецких орехов. Начиненный чернослив уложить в формочки и полить сверху медом. Сверху посыпать потертыми орехами.

Откуда у улитки раковина?

Вы наверняка наблюдали, как улитка высовывается из своей раковины, шевеля из стороны в сторону своими рожками.

В некоторых странах, например, во Франции, улитки считаются одним из лучших деликатесов!

Улитки принадлежат к семейству моллюсков — животных без спинного хребта. Одни из них живут в садах, другие в водоемах, а некоторые даже в океанах. Но существует два основных типа улиток — те, которые имеют раковину, и те, что покрыты только тонкой мантией. Представители второй группы обычно называются слизнями. Сухопутные улитки имеют трехсантиметровую раковину. А слизни длиной около 7 см.

У всех улиток есть одна большая нога, расположенная с нижней стороны. Эти создания

снабжены одной или двумя парами усиков, или рожек. У них есть два глаза, которые могут располагаться как на концах усиков, так и у их основания, и рот. Он часто расширяется в трубочку, на конце которой находятся маленькие острые зубы, с их помощью улитка может соскабливать части растений.

Некоторые улитки употребляют животную пищу. Устричный бурав, например, — морская улитка с желтой раковиной — просверливает устричную раковину и питается ее мясом.

Улитки и слизни дышат либо с помощью одного легкого, либо жабрами. Те раковины, которые часто имеют прекрасную форму, выделяются мантией. Они обычно представляют из себя витки спирали, которые появляются по мере роста животного.

Большинство улиток откладывают яйца, однако у некоторых видов детеныши появляются на свет путем живорождения. Улитки и слизни оставляют за собой влажный блестящий след. Это позволяет им гулять и оставаться влажными. Эта слизь, высыхая, закупоривает зимой раковину. Улитки находятся в зимней спячке в трещинах или ямках.

Лабиринт

Интересные факты об улитке

- 1 Вся нервная система улитки состоит из 20 тысяч нейронов. Для сравнения: мозг человека содержит несколько сотен миллиардов нейронов.
- 2 Все обонятельные рецепторы, которые у человека находятся внутри носа, у улиток вытянуты в так называемые рожки.
- 3 Предполагается, что улитки не видят, а только различают свет и тьму.
- 4 У улитки около 25 тысяч зубов. Расположены они не в ряды, а в виде "терки", с помощью которой они перетирают пищу.
- 5 Максимальная скорость виноградной улитки 7 см/мин.
- 6 Гигантская сухопутная улитка ахатина фулика может достигать до 20 см в длину. Несмотря на огромные размеры, средняя скорость такой улитки меньше, чем скорость обычной виноградной улитки.

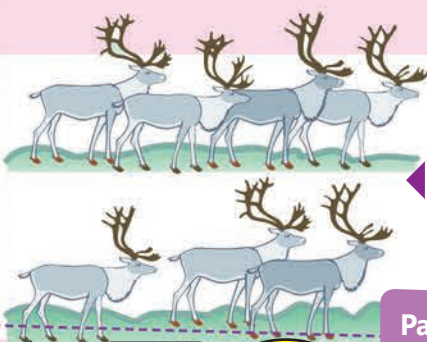
Задание 1

Наступила ночь, и кошки вышли погулять. Вон сколько гуляет по крышам. Найди их всех!

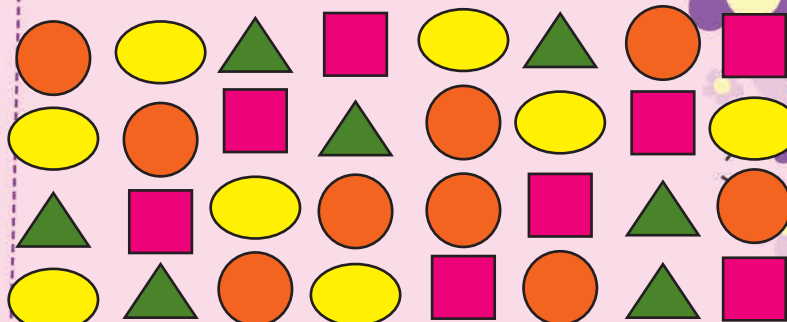
Задание 2

Посмотри внимательно и найди двух одинаковых оленей в стаде.

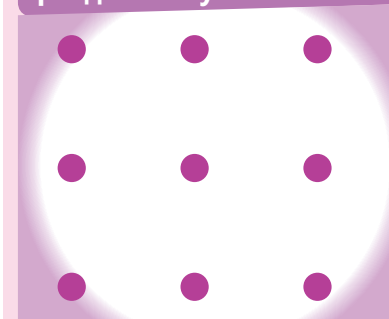
Задание 4

Расставь цифры в фигурах в соответствии с образцом.

Задание 3

Перечеркните все точки четырьмя прямыми линиями, не отрывая карандаш от бумаги.

Веселый English

Toys [тойс] игрушки

— Привет, ребята!

К моему дяде приехал его сын из Англии. Его зовут Томми. Знакомьтесь с ним.

— Hi, kids!

Томми сказал мне: «Let's play». Я сразу понял, что он говорит. А вы догадались? Тогда давайте играть вместе. Какие у вас есть игрушки? Вот наши с Томми игрушки:

horse [хорс]
лошадка

train [трэйн]
поезд

truck [трак]
грузовик

ball [бол]
мяч

puppy [папи]
щенок

Задание 2

Найди на картинке игрушки Мартына и Томми и назови их на английском языке

Задание 1

Напиши предложения по примеру

Пример: Let's play with the train

Let's play with _____ (щенок)

Let's play _____ (мяч)

Let's _____ (грузовик)

_____ (лошадка)

- Давай играть поездом.

- Let's play with the train
[летс плэй вис зэ трэйн]

Задание 3

Пройди лабиринт

Задание 4

Буквы в названиях игрушек перепутались. Переставь их местами, чтобы получились правильные слова.

tnari

--	--	--	--	--	--

hesro

--	--	--	--	--	--

tukrc

--	--	--	--	--	--

labl

--	--	--	--	--	--

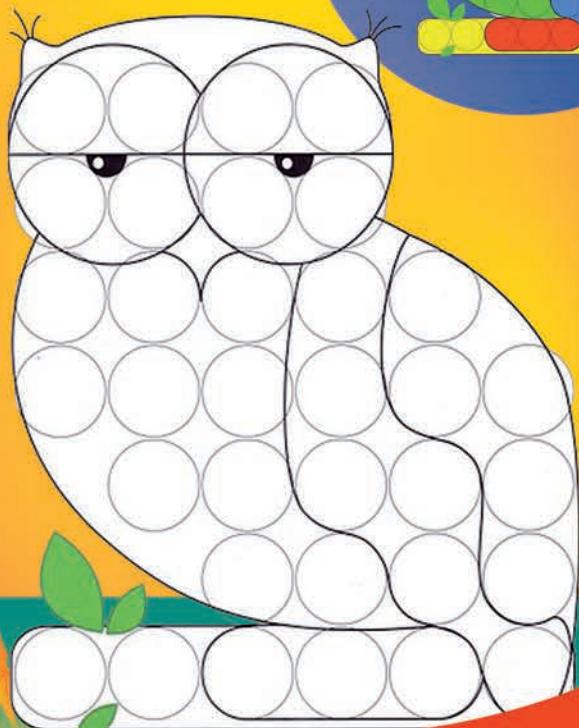
ppruy

--	--	--	--	--	--

Сова

Возьми цветную бумагу и наклеи кружки, как указано на образце.

Сегодня так тепло, как летом,
Ни облачка над головой!
Котенок спит на пне нагретом,
И жук летает над травой.

Я знаю: лето возвратится,
И, как зима ни холодна,
За морем где-то вспомнит птица,
Что ждет родная сторона.

Оставит южные лиманы
И прилетит сюда домой.
Такой порядок, Богом данный,
Хранит природы мир земной.

Ольга Бокова

Лабиринт

Драгоценные песчинки

Привет, друзья! Вы еще помните наш разговор о «растворе», скрепляющем дружбу? В прошлый раз мы говорили о честности, которую условно назвали цементом в этом растворе. Вторым составляющим раствора является песок. Без него застывший раствор не будет крепким. Чем крупнее песчинки, тем крепче застывший раствор. Мне хочется сравнить с песком так необходимое дружбе взаимопонимание. Чем больше взаимопонимание каждого друг ко другу, тем крепче дружба. Вы сами это не раз испытывали.

Но как же научиться понимать друг друга? Думаю, здесь пригодится золотое правило жизни: «Как хотите, чтобы с вами поступали люди, так и вы поступайте с ними». Кстати, это правило записано в Библии. Видите, какая это полезная и мудрая Книга!

Однажды два друга Денис и Коля решили пойти на рыбалку. Коля пришел на берег с обычной бамбуковой удочкой, а Денис принес новенький, вчера подаренный папой спиннинг. Конечно же, все знакомые мальчишки обступили Дениса, наблюдая, как он закидывает свой спиннинг, как вытаскивает из воды сверкающих рыбешек. Коле даже показалось, что Денис так увлекся своим по-

дарком, что забыл о его, Колином, присутствии здесь, на берегу. Сняв с крючка пойманную рыбку, Коля начал сматывать удочку.

— Коля, ты куда? — вдруг услышал он голос Дениса. Глаза друзей встретились. Денис протянул другу спиннинг и сказал:

— Держи! Мне кажется, у тебя тоже сразу получится. А я пока твоей удочкой попользуюсь. Можно?

Коля действительно быстро наловчился пользоваться спиннингом. Еще бы! Он был просто счастлив, что Денис не только дал ему свой спиннинг, но без слов понял, что творилось у друга в душе. Коле даже захотелось попросить у Дениса прощения за то, что он позавидовал ему и без причины обиделся на него. Он сделал это, так как не хотел, чтобы у Дениса осталось какое-то неприятное воспоминание об этом дне. Ведь Коля почувствовал, что Денис понял настроение друга, представил себя на Колином месте, и тут же исправил ситуацию. Уверена, что в этот день их дружба значительно окрепла благодаря драгоценным песчинкам взаимопонимания. Желаю и вам того же! Ваша Дружба Дружбозна.

Найди отличия

Ягодный компот

Во всех банках компот из одного набора ягод, и лишь в одной состав отличается. Найди эту банку.

Грибы на полянке

Ответ: сколько больших, а сколько маленьких грибов выросло на полянке? Сколько и какие из них — несъедобные?

Соедини точки

Поїздка Діани на ослику

Артур Максвелл

— Ну, дозволь мені покататися на ослику! — укотре вмовляла маму Діана.

— Ні, — відповіла мама. — Я вже сказала, Діано, що на сьогодні задовольень достатньо. Ти обов'язково хочеш усе спробувати і, якщо бачиш нові розваги, відразу прагнеш потрапити туди. Отож, я не хочу більше нічого чути про ослика.

— Ну, мамусю! — благала Діана.

— Ні! — категорично сказала мама.

Діана відійшла. Мабуть, зрозуміла, що просити маму — даремна трата часу. Вона підійшла до осликів.

Їх було дванадцять. Вони стояли і чекали, поки прийдуть діти і почнуть кататися на них. За цей час, поки Діана спостерігала за ними, підійшла група дітей, котрі заплатили гроші господарю осликів і весело поїхали верхи піщаним пляжем.

Залишився лише один ослик, і хоч його господар відійшов, він слухняно стояв на місці. Діана підійшла до ослика і погладила його.

— Дорогий ослику, — сказала вона. — Правда, ти хочеш мене покатати? Якби в мене було достатньо грошей...

— І-а, — відгукнувся ослик.

— Гарненький, — сказала Діана, — мені здається, я могла б сама прокататися на тобі. Це, мабуть, так просто. Ти подивися лишень на інших дітей.

Діана знову глянула на дітей, котрі відїхали, і побачила, що і господар, і ослик були дуже далеко, а вона стояла біля ослика.

Аж раптом дівчинці дещо спало на думку: вона трохи покатається, навіть якщо доведеться лише посидіти на спині ослика, котрий ходитиме по колу. Звичайно ж, господар не вимагатиме за це грошей.

Поруч стояла маленька драбинка, за допомогою якої діти вилізли на спину осликам. Дуже обережно Діана підвела до неї свого ослика і залізла йому на спину. Здається, ніхто цього не помітив, і вона була задоволена.

Що ж стосується ослика, здавалося, він звик до таких дій, тому стояв тихий і покірливий, немов ягня. Діана була в захваті. Нарешті вона сиділа верхи на ослику, хоч мама не дала їй грошей.

Проте несподівано з осликом щось трапилось. Він, здається, раптом зрозумів, що відстав від решти осликів. Поки він стояв, це не мало значення, але тепер, коли на його спині з'явився вершник, ослик зрозумів, що повинен бути поруч зі своїми друзями. Розвернувшись, він побіг піщаним пляжем.

Діана ніколи не була так налякана. Що скаже господар? У неї немає грошей заплатити йому.

Дівчинка з радістю зістрибнула з ослика, проте побоялася. Вона схопилася за вуздечку, проте ослик побіг ще швидше.

Звичай ослики не бігають дуже швидко. Діані здавалося, що цей несе її на шаленій швидкості. Усе далі й далі біг ослик. Перелякана Діана перекилялася в різні боки, боячись упасти.

«Стій, ослику! Стій, ослику!» — вигукувала дівчинка.

Проте ослик і не збирався зупинятися.

«Ну чому я не послушалася маму? — докоряла собі Діана. — Це так жахливо! Невже він ніколи не зупиниться?»

А ослик ніс дівчинку повз маму, яка спокійно плела шарф, сидячи в шезлонгу.

«Мамо!» — відчайдушно закричала Діана.

Мама підняла очі, оцінила ситуацію і кинулася наздоганяти доньку.

«Зупиніть його! — кричала вона. — Зупиніть його!»

Люди почули крик і побачили, куди жінка біжить. Вони приєдналися до погоні. І ось уже більше десятка людей бігли по піску за осликом. Що ж до ослика, то йому здавалося, ніби це весела гра, і він біг якомога швидше.

Цок! Цок! Цок!

Бідна перелякана Діана!

Тим часом інші ослики завершили свій маршрут і повернулися назад. Господар побачив, що трапилось, і побіг до Діани.

«Ей! Ей! — закричав він незадоволено. — Що це все означає?»

«Зніміть мене! Зніміть мене звідси!» — плачучи просила Діана.

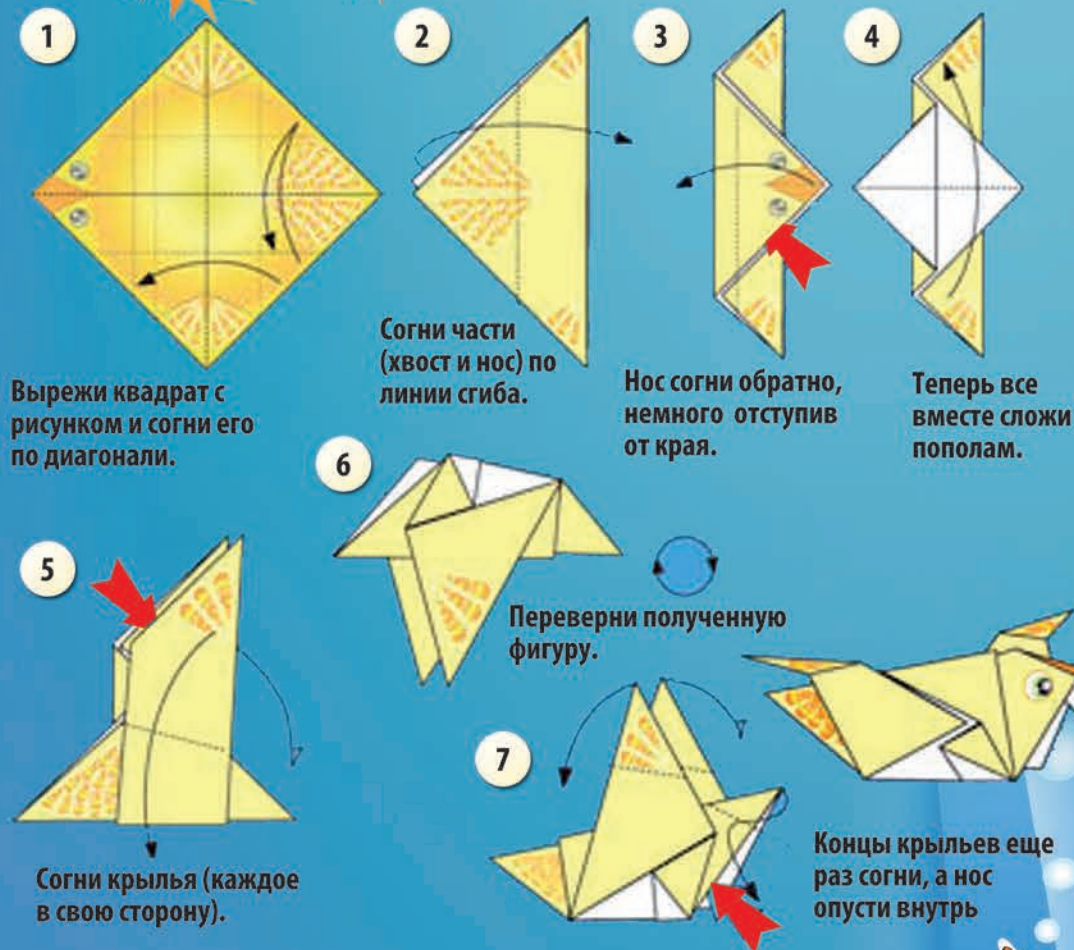
Господар підбіг до ослика, зняв з нього Діану і сказав усе, що думає про неї та її вчинки.

Мама, після того як заплатила господарю певну суму грошей, насварила свою доньку...

Усвідомлюючи провину, дівчинка прийняла рішення: бути слухняною і завжди думати про наслідки своїх вчинків.

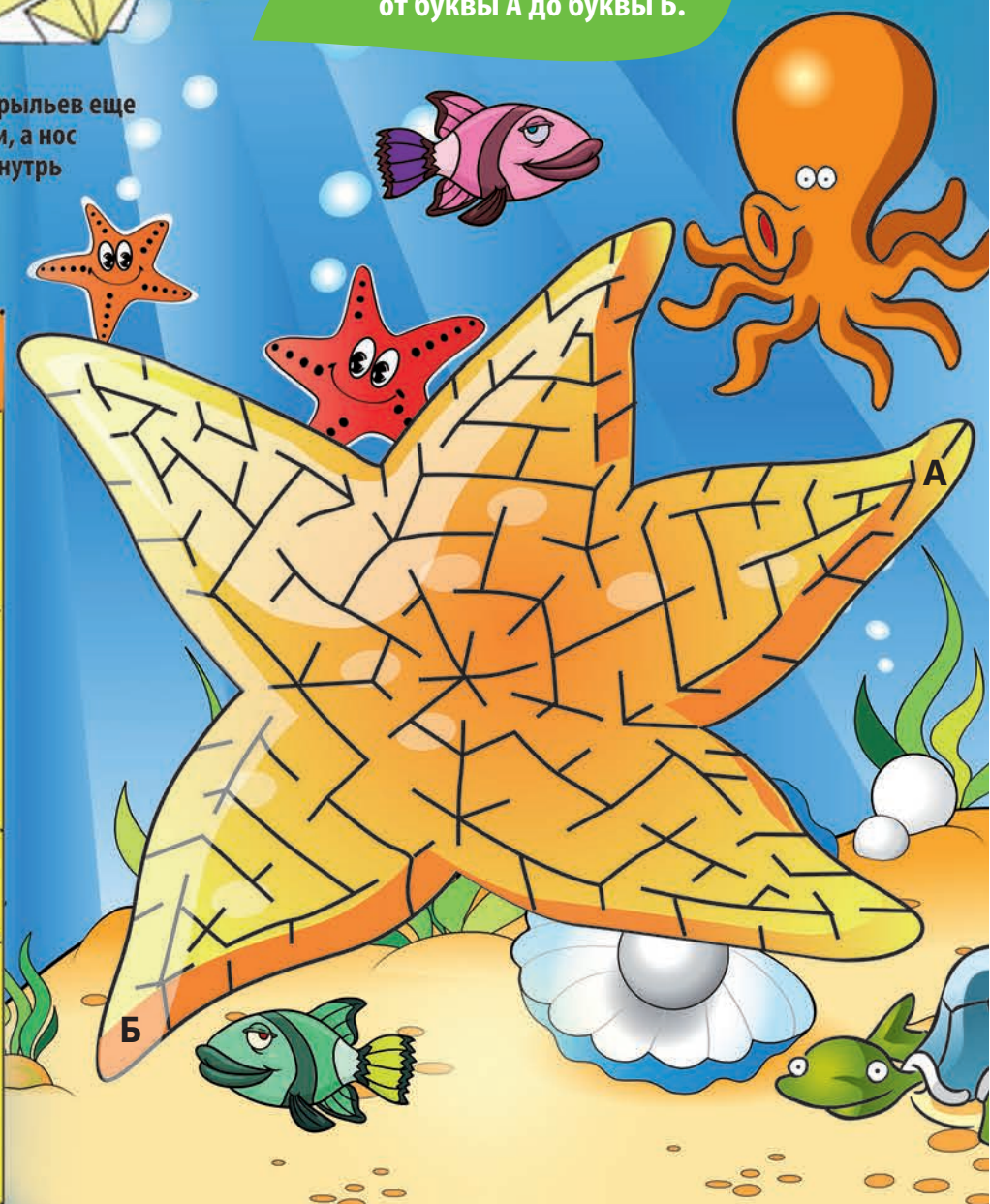
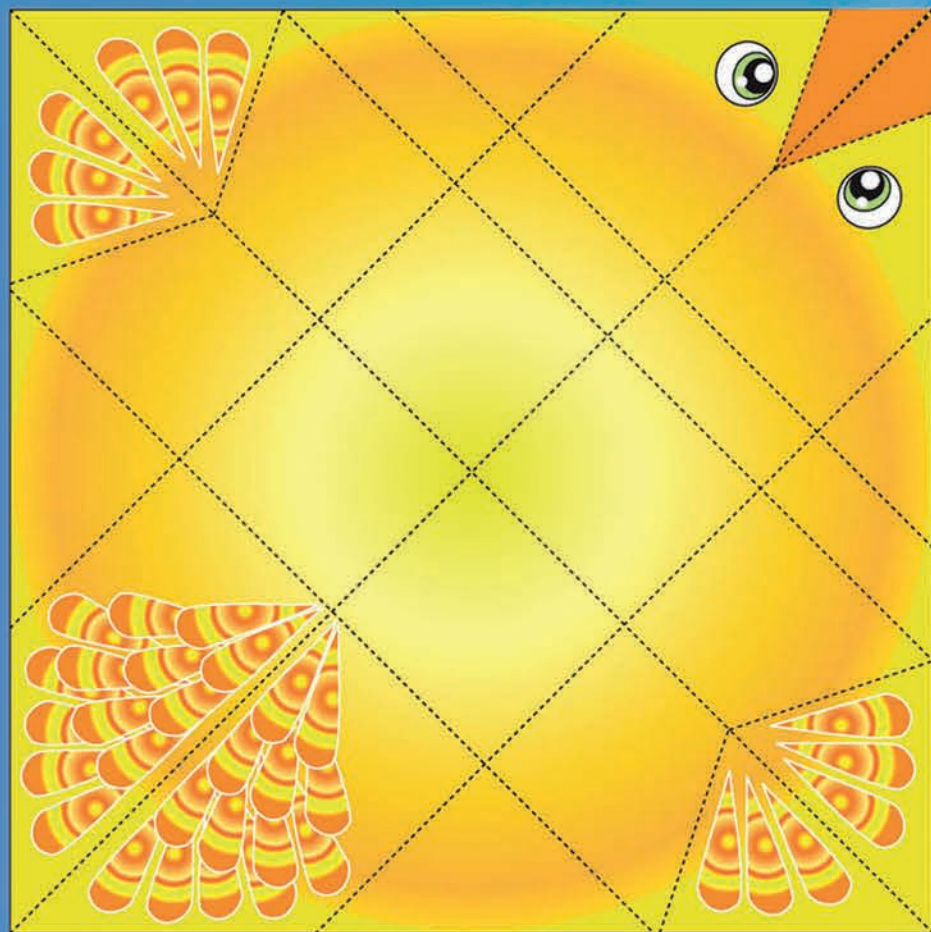
Пора в теплые края...

Изготовим птицу

Лабиринт

Пройди лабиринт от буквы А до буквы Б.

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець — християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04107, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10 — А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 428 — 84 — 38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Художник: Юлія Смаль
Над номером працювали: Марина Становкіна,
Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua